

ת"פ 14818/10 - מדינת ישראל נגד ארקדי אוזלסקי

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 14-10-14818 מדינת ישראל נ' אוזלסקי

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ארקדי אוזלסקי

גמר דין

העבירה בה הורשע הנאשם וכותב האישום המתווך

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב האישום המתווך (ברביעית) ובعبارة של מרמה והפרת אמוןם לפי סעיפים 284 + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

לפי עובדות כתוב האישום המתווך, אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים, בתאריך 2/11/13 בשעה 04:30 או בסמוך לכך, ברחוב חסן שוקרי בחיפה, נהג הנאשם ברכב שבו שכור ובדמו ריכוז של 360 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אויר נשוף. הנאשם עוכב ונחקר. בעקבות הנהיגה בשכרות, בו מקום נמסרו לנאשם הזמנה לדין וכותב אישום, ליום 12/1/14, כדי להישפט על עבירות התנוועה בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה. כמו כן, על אתר ניטל ממנו רישיון הנהיגה והוחלט לוzeitig לשימושו לצורך החלטה בדבר פסילה מנהלית מקבל או מהחזקיק ברישוי הנהיגה על ידי קצין משטרת וכן בדבר איסור מנהלי על שימוש ברכב, וזאת ביום 3/11/13, בתחנת משטרת נהריה.

במועד שאיןנו ידוע למאשימה, עובר למועד השימוש, פנה הנאשם אל אבנור דהאן (להלן: "אבנור") ומספר לו אודiotape העבירות התנוועה והשימוש אליו זמן וביקש ממנו לסייע לו בהשבת רישיון הנהיגה ורישוי הרכב. השניים נפגשו במרשת הcadrogel בקרית אתא ואבנור הבטיח לנאשם להשיב לו את רישיון הרכב כבר למחרת היום ואת רישיון הנהיגה בתוך 10 ימים, זאת תמורת 7,000 ₪. סמוך לאחר מכן שלם הנאשם לאבנור סך 1,000 ₪ במזומנים, כמקדמה לתמורה. עם קבלת המקדמה הורה אבנור לנאשם שלא להתייצב לשימוש נהריה אליו זמן דין והוא הורה לו כי אם ישאל על כך, עליו להסביר כי נערך לו שימוש בפני רפ"ק רוני מישח, מפקד יחידת משטרת התנוועה הארץית "כרמל" (להלן: "רוני"). ביום 13/03/13 בשעה 08:46 או בסמוך לכך התקשר אבנור אל רוני, שוחח עמו על שני נהגים אשר פנו אליו ונדרש לטפל בעניינים, בהםו הנאשם. השניים סיימו, כפי שנagara תמיד, כי אבנור יערוך לנאשם שימוש - חרב העובדה שזומן לתחנת נהריה ושלא על פי נוהל העתקת מקום השימוש - ויימנע מלhattil איסור שימוש ברכב. לצורך מימוש תוכניתם, מסר אבנור לרוני את פרטיו של הנאשם, לרבות מספר תעודת הזהות, מספר רישיון, מספר הרכב אותו נהג וכן את רמת השכירות שנמדדה בדומו.

סמור לאחר מכן התקשר אבנור אל אירית, שוטרת בתחנת נהריה, שזהותה אינה ידועה במדוק למאשינה, וביקש ממנו כי השימוש יערך בפנוי, בתחנת זיכרון יעקב ולא בתחנת נהריה. אירית הפנתה את אבנור אל המmons עליה ואבנור פנה אל אחד מകציני המשטרה בתחנת נהריה, שזהותו אינה ידועה למאשינה, והוא עזץ כי השימוש יערך בפנוי. סמור לאחר מכן, מילא רוני בטופס השימוש את הפרטים שמסר לו אבנור לגבי הנאשם, תוך שהוא מלא בכבב את טופס השימוש, כך שהוא נזהה לכך שגם הנאשם היה באותו התיעצב בפנוי ונערך לו שימוש כדין. רוני ציין בכבב על גבי טופס השימוש כי השימוש נערך לנאים בנסיבות מיוחדת התנוועה וכי זהה את הנאשם על פי תעודת זהות, חרף העובדה שה הנאשם כלל לא נכח בשימוש. בנוסף רשם רוני בכבב כלפי השימוש רישוון נהגא אף לא להטיל איסור שימוש ברכב. מפי הנאשם בשימוש. לבסוף החליט רוני לפסול את הנאשם מהחזק רישוון נהגא אף לא להטיל איסור שימוש ברכב. סמור לאחר מכן שחשב לו רישוון הרכב, כפי שטוכם, שילם הנאשם לאבנור סך 6,000 ₪ נוספים.

הטיון לעונש

ב"כ המאשינה טען כי הערכיהם המוגנים בעבירה של מרמה והפרת אמוןם הם אמון הציבור, טוהר המידות של עובד הציבור והפעולות התקינה של המנהל הציבורי. במקרה זה שלושת הערכיהם הללו נפגעו, ובוצרה קשה. מדובר באדם שנาง שיכון ובית המשפט צריך להתחשב בכך שנגרם או שעלול היה להיגרם. נטען כי הנזק שנגרם מטיפול שסיטה מן השורה באדם שנาง שיכון והנזק שנגרם לציבור הוא נזק רב. נטען כי גם חלקו היחסי של הנאשם ביצוע העבירה וגם הניצול לרעה של מעמדו של השופט, קצין המשטרה, גורמים נזק רבים לציבור בכללותיו, לאמון במשטרתו ובכל מערכת אכיפת החוק ולמלחמה בתאות הדרכים. נטען כי החלק היחסי של הנאשם אינו מבוטל. עוד נטען כי בימה"ש צריך להתחשב בפסקה הנווגת בקביעת מתחם הענישה. נטען שפסקה ישנה שאינה מתיחסת עם עיקרונות ההלימה נסoga. עוד נטען כי פסקי הדין כולם,DOI בשתיים האחרונות, מדברים על הרשות. נטען כי חוץ מגיעה באמון הציבור, מדובר באפשרות פגעה בגופו וחיו של הציבור. נטען כי כאשר מדובר באנשים נורמטיביים הפסקה מדברת על טווח עונשה של מאסרים קצריים שנייתן לרצותם בעבודות שירות ועד מאסרים בפועל של 10 עד 14 חודשים, לעיתים אף יותר. כאשר לעונש ההולם בעניינו של הנאשם נטען כי מדובר בבחירה צער לא עבר פלילי, שהודה וצריך לזקוף זאת לזכותו, אף כדי להגיד מעשים מעין אלה ולשעם את אמון הציבור שנספגע, הדרך היחידה היא גזר דין מאוזן שייקח בחשבון את הנסיבות גם לחומרה. המדינה עותרת לעונש של מאסר שירות בעבודות שירות, קנס ומאסר על תנאי. נטען כי אין מקום להימנע מהרשעה וזאת בשל האינטרס הציבורי וכן מכיוון שה הנאשם לא הראה פגעה ממשית בשיקומו על ידי הרשות.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם סיים את ההליכים בפני בית המשפט לטעבורה, שם תוקן כתוב האישום ובוטלו רמות השכרות שנטענותפה בכתב האישום והוא נדון שם ל-5 חודשים פסילה במסגרת הסדר. עוד נטען כי על פי כתב האישום המתוקן, גם לטענת המאשינה הנאשם לא ביקש מאבנור או מרוני, שאותו כלל לא הכיר, לטפל לו באופן כלשהו בתיק העיקרי - בנושא הנהגא בשכרות והענישה הצפואה בימה"ש לטעבורה. נטען שה הנאשם לא היה מודע לתוכנית הבלתי חוקית של אבנור להפעיל קצין משטרה שאמור לעשות שימוש שהוא למעשה שימוש לא שימוש. נטען שככל חטאו של הנאשם הוא שהוא נתן את הטיפול בנושא למשהו שאינו עורך דין והתופעה של השגת גבול המקצוע היא שהולידה את התקיק זהה. נטען כי הנאשם טעה בבחירה האדם שלו פנה לטיפול בעניין וכי מעובדות כתב האישום אפילו לא עולה שה הנאשם ביקש לפעול בנגדו לחוק.

ב"כ הנאשם טען שבתיק זה ראוי לבחון הימנעות מהרשעה. נטען כי מדובר בנאים בן 24 שמקצתו הוא נהג משאית

מעל 15 טון והוא מעוניין להשתלב בקורס של נגעים ציבוריים, על מנת להיות נהג אוטובוס או מונית ושאלת הרשותה תשפייע על עתידו המڪצוע. נטען כי הנאשם הוודה וחסר זמן שיפוטי והמציעים העיקריים העיקריים הם אבנור ורוני. מבקש לא להרשות את הנאשם ולהטיל עליו התcheinות. נטען כי הוא מרצה את עונשו בתחום התעבורה ולמד את הלפקת.

דין

בקשת הנאשם לביטול הרשותה:

הכל הוא כי משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשות את הנאשם. אי הרשות בנסיבות כזה תהיה יוצאה דופן ורק במקרים בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשותה לבין חומרתה של העבירה.

כפי שנקבע בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ב(3) 337 (1997):

"בפסקתנו נקבע כי המבחן ללא הרשות הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשות את הנאשם וראויה להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשותה לבין חומרתה של העבירה. ראו ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל, תקדים-עלין, כרך 737, (3) 85.

7. תכליתו של סעיף 7א לחוק, כפי שהוא משתקפת גם מן ההיסטוריה החוקיתית שלו, דומה איפוא לתוכלת סעיף 1 לפוקודת המבחן, המאפשר, כאמור לעיל, להטיל מבחן ללא הרשות. מטרת שני אמצעים אלה הינה שיקומית. ואולם,vidou, שיקומו של הנאשם - הוגם שהוא שיקול מהותי של הציבור כלו עניין בו - הינו אך אחד משיקולי העונישה, שאליו מתווספים שיקולים אחרים הנובעים מאופיה של העבירה. אכן, עונשתו של הנאשם היא אינדונידואלית, ובית-המשפט בוחן עונשו של כל הנאשם ונאשם ואיינו קובע את עונשו אך על-פי מהות העבירה. ואולם, מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים, ובעבירות שקורבן אינו הפרט אלא הציבור כלו אף הוקעתously העבירה - בצירוף מדיניות עונישה אחידה ככל האפשר על -יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורםים העולמים לגבות אף על שיקומו של הנאשם. הימנעות מהרשות אפשרית איפוא בהចטבר שני גורמים: ראשית, על הרשות לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המסתומים על הרשות מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים המפורטים לעיל".

לענין הימנעות מהרשות במקרים חריגים ראו גם:

ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007) פסקה 8 - 11;

ע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי ואח' (10.9.2013) פסקה 14 - 23.

בunnyינו איני סבור כי הנאשם עונה על הקритריונים שנקבעו בפסקה להימנע מהרשעה. הנאשם לא הראה כי הרשעה תגעה חמורה בשיקומו וכי שיקולי השיקום במקורה זה גורמים על שיקולי האינטרס הציבורי. כפי שיפורט בהמשך, וכך שנקבע בפסקה, מדובר בעבירה שקורבנה הינו הציבור כולה ווש להוקעה וכן איני סבור כי סוג העבירה מאפשר לוותר במקורה זה על הרשותו של הנאשם מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים.

על כן, איני נערת לבקשת הסניגור לבטול הרשותו של הנאשם.

шиוקלי בית המשפט לעניין העונישה

קביעת מתחם העונש ההולם

בבאו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו להביא בחשבון את העונש הקבוע בחוק למעשים שבгинם הורשע הנאשם, חומרת נסיבות המקרה ומכלול הנתוניים הקשורים למעשה ולמצצע העבירה. מתחם העונש ההולם משקף קביעה ערכית לעונש ראוי, ואין משקף, בהכרח, את העונשה המקובלת והרווחת בפסקה קודמת, ובמיוחד בפסקה שקדמה לכינוסתו לתוכף של תיקון 113 לחוק העונשיין.

בunnyינו הורשע הנאשם בעבירות מרמה והפרת אמוןיהם. העונש המרבי בגין עבירה זו על פי סעיף 284 לחוק העונשיין הינו 3 שנות מאסר.

הערך החברתי שנפגע

כפי שטען ב"כ המשימה, עבירת הפרת האמון טומנת בחובה פגעה בשלושה ערכיים מוגנים: פגעה באמון הציבור בעובדי הציבור; פגעה בטוהר המידות של עובדי הציבור; ופגעה בתקינות פועלות המינהל [ראו: דנ"פ 1397/03 מדינת ישראל נ' שבס (30.11.2004); ת"פ (תל אביב) 2906-10-13 מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב נ' אברהם לחיאני (30/09/2014); ת"פ (ירושלים) 9890-10-12 מדינת ישראל נ' יair רבינוביץ ואח' (7.10.2014)].

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

במקרה זה הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה איןן מן החמורים ביותר. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה אינו החלק העיקרי. עם זאת, יש לנקח בחשבון את הנזק שנגרם מביצוע העבירה וכן את הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, כאשר במקרה זה הנאשם היה מונע בעיקר מסיבות כלכליות ושיכר נסיבות לחומרה.

נסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה

לעניין זה יש להביא בחשבון את עובדת היותו של הנאשם צעיר, לא כל עבר פלילי, ככל הנראה בחור נורמטיבי, אשר עבד לפרנסתו כנהג. הנאשם טוען כי הוא מתעד להמשיך לעבוד כנהג, לטענתו ברצונו לעבוד בעתיד כנהג ברכבת

ציבורי (אוטובוס או מונית), כאשר לטענותו הרשות בפלילים פגעVICLTO לעסוק בתחום זה.

עוד ניתן להביא בחשבון את העובדה של אור העדר עבר פלילי, עצם ניהול היליך הנוכחי וכן היליך שנוהל נגדו בבית המשפט ל汰בורה מהוועה עבור הנאש הרתעה גם עונש כלשהו. יש להביא בחשבון גם את הוודאות המידית ושיטוף הפעולה של הנאש.

מתמחם העונש ההולם

הפסיקאה שהוגשה לבית המשפט מתחם ענישה בין עונשים צופי לפני עתיד ובין עונשים של מאסר של ממש (אם בדרך רצוי של מאסר בפועל או בריצוי בעבודות שירות). עם זאת, ניתן כי מרבית הפסיקאה שהוצגה מתיחסת לקרים חמורים יותר, אם מכיוון שמדובר בריבוי מעשים או בחזרה על המעשים ואם מכיוון שמדובר בעבירות נוספת, בנוסף על עבירה המרימה והפרת האמונם. כמו כן, בעניינו אמן הנאש הורשע בעבירה של מרמה והפרת אמון אין אף איננו עובד ציבור בעצמו. על כן, לא ניתן לקבוע כי הפסיקאה שהוצגה זהה למקרה זה.

בהבאי לחשב את נתוני המקרה כפי שפורטו, סבורני כי יש לאמץ מתחם הענישה בהתאם את דרגת החומרה של המעשים. כאמור, במקרה של פגיעה מדרגת החומרה של המעשים אינם מה גבוהים ביותר.

לאחר בוחינת רמת הענישה במקרים דומים, נראה כי רמת הענישה נעה בין עונשים צופי לפני עתיד, כגון מאסר על תנאי, של"צ וקנס לבין עונשי מאסר של 4-3 חודשים עד שנה, לבין אם מדובר בריצוי בעבודות שירות או בריצוי במאסר בפועל.

בעניינו, בהתאם לנسبות, בהתאם לעקרון הילימה, שהוא העיקרי המנחה בקביעת מתחם הענישה ו בהתאם לדברים לעיל, יש להעמיד את הרף התיכון של מתחם הענישה על עונשים צופי לפני עתיד כגון מאסר על תנאי, קנס והחיזבויות ואת הרף הגבוה של מתחם הענישה על 8 חודשים של מאסר בפועל.

סטייה מהתמחם ומהעונש ההולם

בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה או בסטייה מהתמחם יש להתחשב במסיבות האישיות של הנאש. כאמור, מדובר במקרה צעיר, נורטובי, ללא עבר פלילי. הנאש עבד לפרנסתו כנהג והתעדד להמשיך לעבוד בתחום זה, אולי כנהג ברכב ציבוררי. עם זאת, לאור העובدة שמדובר בעבירה חמורה, הפגיעה במצבו האישי, אני סבור כי יש מקום במקרה זה לסתות מתחם הענישה ומהעונש ההולם.

כן איני סבור כי במסיבות העניין יש מקום לבטל את הרשותו של הנאש, שכן, כאמור, מדובר בעבירה חמורה, אשר בוצעה בעיקר מניעים כלכליים, דבר המחריף את חומרתה ולא מצאתי מקום במסיבות העניין להעדיף את שיקולי שיקומו של הנאש, אשר לא נראה כי הרשותה פגעה בשיקומו, על פני האינטרס הציבורי.

קביעת העונש הולמת בתוקן המתחם

אשר על כן, לאור האמור לעיל, כאשר אני מביא בחשבון את מתחם העונש הוהלם במקורה זה, את הניסיות שאין קשרות בביצוע העבירות כמפורט לעיל, את הצורך בהרעתה אישית של הנאשם והרטעת הרבים מחד, ומайдן, את העדר העבר הפלילי של הנאשם, העונש שבניהול ההליך הפלילי וההליך בבימ"ש לטעורה וכן את הودאותו של הנאשם וחיסכון בזמן שיפוטי, הנני סבור כי יש להטיל על הנאשם עונשים צופי פנוי עדיז של מאסר מותנה, קנס וחותימה על התחייבות. עונשים אלה הינם מהרף התחתון של המתחם שנקבע לעיל.

סיכום העונשה ונזר הדין

בהתאם לעקרונות ולדברים שנקבעו לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

הנני גוזר על הנאשם מאסר מותנה של 4 חודשים, והתנאי שהנתנו לא יעבור עבירת מרמה והפרת אמונים או עבירת מרמה כלשהו וזאת בתוקן שלוש שנים מיהים וירושע בגיןה.

כן הנני גוזר על הנאשם קנס בסך 20,000 ₪ או 5 חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-10 תשלוםים שווים החל מיום 16/11/2014 ובכל 16 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי יהיה על הנאשם לרצת מאסר בתמורה.

בנוסף, הנני מורה לנายนם להחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת מרמה והפרת אמונים או עבירת מרמה כלשהו בתוקן שלוש שנים מיהים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מיהים.

ניתן היום, ד' חשוון תשע"ה,
28 אוקטובר 2014, במעמד
הנתנו, ב"כ הנאשם וב"כ
המאשימה.

ר' שפירא, ס. נשיא